

JURISPRUDENTIENIEUWSBRIEF • BESTUURSRECHT

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl

Telefoon 088 361 1020

Citeertitels JnB 2026

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende onderwerpen:

Algemeen bestuursrecht	2
Handhaving	4
Omgevingsrecht	4
Omgevingswet	4
Wabo	15
Natuurbescherming	16
Waterwet	17
Ziekte en arbeidsongeschiktheid	17
Bestuursrecht overig	18
Open overheid	18
Toeslagen	19
Verordeningen	19

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes – elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel) rechtsgebied aangeboden. Door in de inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Algemeen bestuursrecht

JnB 2026, 496

ABRS, 29-04-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:2415](#)

dagelijks bestuur van het Waterschap Scheldestromen.

Awb 1:2

Waterwet 5.4

BELANGHEBBENDE. GEVOLGEN ENIGE BETEKENIS. WATERWET. Vaststelling projectplan. I.c. wordt geoordeeld dat appellant geen belanghebbende is bij het projectplan. Zijn woning ligt op een afstand van ten minste 4,5 km van de in het projectplan voorziene maatregelen. Gelet op die omstandigheden zal appellant ter plaatse van zijn woning geen feitelijke gevolgen ondervinden van het projectplan. Dat appellant zich als gids en "social media-landschapsverniegingsreporter" actief inzet voor het behoud van de cultuurhistorische waarden in het Kruispoldergebied, maakt hem nog geen belanghebbende. Daardoor wordt er namelijk geen objectief en persoonlijk belang van hem rechtstreeks door het besluit geraakt. Ook niet bepalend is dat hij veel in het projectgebied verblijft en zich daarbij betrokken voelt. Een sterk gevoel van betrokkenheid is niet voldoende om te kunnen spreken van een rechtstreeks bij het besluit betrokken belang.

GELIJKHEIDSBEGINSEL. In de door appellant gemaakte vergelijking met [partijen] wordt geen aanleiding gezien voor het oordeel dat appellant belanghebbende is bij het projectplan. Deze personen zijn alleen in hun hoedanigheid als deskundigen in de voorbereidingen van het projectplan geraadpleegd en als zodanig bij de procedure betrokken. Zij hebben geen bezwaar gemaakt tegen het projectplan. Gelet daarop is terecht het beroep van appellant op het gelijkheidsbeginsel verworpen, nog daargelaten of dit beginsel een rol kan spelen bij de uitleg van het begrip belanghebbende.

JnB 2026, 497

MK ABRS, 29-04-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:2416](#)

raad van bestuur van het Universitair Medisch Centrum Rotterdam, appellant.

Awb 1:1, 1:3 lid 1

Wet medezeggenschap cliënten zorginstellingen 2018 (Wmcz)

BESTUURORGAAN. BESLUIT. I.c. is ten onrechte geoordeeld dat de raad van bestuur de bevoegdheid tot het beëindigen van het lidmaatschap van leden van de cliëntenraad ontleent aan artikel 3 dan wel artikel 5 van de Wmcz. In artikel 3, tweede lid, van de Wmcz is weliswaar bepaald dat er een medezeggenschapsregeling tot stand moet komen, maar daarin wordt geen regelgevende bevoegdheid aan de raad van bestuur gegeven. Ook artikel 5, eerste lid, van de Wmcz bevat evenmin een grondslag voor de raad van bestuur om verbindende regels vast te stellen. Het huishoudelijk reglement kan niet als publiekrechtelijke grondslag dienen voor de raad van bestuur om besluiten in de zin van de Awb te nemen. Omdat een publiekrechtelijke grondslag in de Wmcz ontbreekt, heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat de brief een besluit is in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb. Dat sprake is van een zeer bijzonder geval is gesteld noch gebleken.

JnB 2026, 498

MK Rechtbank Oost-Brabant, 29-04-2026, [ECLI:NL:RBOBR:2026:2691](#)

college van burgemeester en wethouders van 's-Hertogenbosch.

Awb 1:3, 8:5 lid 1

Omgevingswet (Ow) 3.4

BEVOEGDHEID. OMGEVINGSWET. PROGRAMMA. Besluit college om eisers bezwaar tegen het Programma Duurzame Polder niet-ontvankelijk te verklaren. I.c. verklaart de rechtbank zich onbevoegd om kennis te nemen van het beroep tegen het Programma omdat tegen dergelijke besluiten geen beroep bij de bestuursrechter openstaat. Op basis van artikel 8:5, eerste lid, van de Awb kan geen beroep worden ingesteld tegen een besluit in artikel 1 van bijlage 2 (de bevoegdheidsregeling bestuursrechtspraak). Hierin zijn besluiten genoemd op grond van de artikelen 3.4, 3.6 tot en met 3.10, 3.14 en 3.15 van de Ow, voor zover het niet betreft een daarin opgenomen beschrijving van een activiteit als gevolg waarvan de activiteit is toegestaan. De uitzondering geldt indien (en voor zover) het programma een rechtstreekse titel geeft voor een activiteit. In die gevallen is geen afzonderlijk toestemmingsbesluit meer nodig. Het besluit tot vaststelling van het Programma is een besluit dat is genomen op basis van artikel 3.4 van de Ow. Het Programma bevat geen beschrijvingen van activiteiten die daarna geen toestemming meer nodig hebben en maakt de bouw van windmolens niet direct mogelijk. Daarvoor is een ander besluit nodig. Tegen dát besluit kan worden geprocedeerd bij de bestuursrechter, tegen het Programma zelf kan dus geen beroep bij de bestuursrechter worden ingesteld.

JnB 2026, 499

ABRS, 29-04-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:2414](#)

burgemeester van Breda, appellant sub 1.

Opiumwet 13b

PROCESKOSTEN. HANDHAVING. OPIUMWET 13b. Sluiting woning voor 3 maanden. I.c. heeft de rechtbank de burgemeester ten onrechte niet in de proceskosten in bezwaar veroordeeld. Het betoog van appellant sub 2 slaagt in zoverre. De behandeling van een zaak in de bezwaar- en beroepsprocedure behoort in beginsel tot de categorie gemiddeld als bedoeld in onderdeel C.1 van de bijlage bij van het Bpb, tenzij er duidelijke redenen zijn hiervan af te wijken. Verwijzing naar uitspraak ABRS, 01-03-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:829](#). Er bestaat geen grond voor de conclusie dat de behandeling van een zaak als hier aan de orde, te weten een beroepsprocedure tegen de toepassing van een last onder bestuursdwang, inhoudende de tijdelijke sluiting van de woning voor 3 maanden op grond van artikel 13b van de Opiumwet, niet tot de categorie gemiddeld behoort. Het betoog van appellant sub 2 slaagt in zoverre niet.

JnB 2026, 500

Rechtbank Oost-Brabant, 22-04-2026, [ECLI:NL:RBOBR:2026:2502](#)

college van burgemeester en wethouders van Vught.

Awb 6:4, 7:15

Besluit proceskosten bestuursrecht (Bpb)

Omgevingswet

PROCESKOSTEN (IN BEZWAAR). Verlening omgevingsvergunning bedrijfsverzamelgebouw. I.c. wordt geoordeeld dat het college, nu hij in bezwaar het bestreden besluit heeft herroepen, een proceskostenvergoeding had moeten toekennen voor het indienen van een aanvulling op het bezwaarschrift. De Bpb-regelgever heeft niet verhelderd wat wel en wat niet geacht kan

worden geschaard onder 'het indienen van een bezwaarschrift'. De Bpb-regelgever heeft ook geen aandacht besteed aan een situatie als deze, waarin een bezwaarschrift in eerste instantie is ingediend zonder een professionele gemachtigde, waarop het bezwaarschrift vervolgens door een professionele gemachtigde in betekenisvolle mate wordt aangevuld. Het indienen van een aanvulling op een bezwaarschrift in deze regeling is als zodanig niet genoemd, maar de tekst en de totstandkomingsgeschiedenis van de regeling wijzen er evenmin met zoveel woorden op dat de regelgever hiervoor een vergoeding heeft willen uitsluiten. Geoordeeld wordt dat het Bpb zo moet worden uitgelegd, dat ook aanleiding bestaat voor een vergoeding voor het indienen van een bezwaarschrift indien een professionele gemachtigde een betekenisvolle aanvulling doet op een door een bezwaarmaker zelf ingediend bezwaarschrift. De strekking van artikel 7:15 van de Awb is immers dat een bezwaarmaker een vergoeding krijgt voor kosten die hij redelijkerwijs heeft moeten maken in het kader van de behandeling van het bezwaar.

[Naar inhoudsopgave](#)

Handhaving

JnB 2026, 501

ABRS, 29-04-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:2414](#)

burgemeester van Breda.

Opiumwet 13b

HANDHAVING. OPIUMWET 13b. WONINGSLUITING. TIJDSVERLOOP. Sluiting woning voor 3 maanden. Met de rechtbank wordt geoordeeld dat de burgemeester onvoldoende heeft onderbouwd waarom in dit geval sluiting na het aanzienlijke tijdsverloop van elf maanden nog opportuun was. Het betoog van de burgemeester dat gelet op de grote hoeveelheid aangetroffen soft- en harddrugs kan worden aangenomen dat de openbare orde elf maanden na de inval nog is verstoord, waardoor sluiting nog geschikt en noodzakelijk is, wordt niet gevolgd. In dit geval is de woningsluiting pas elf maanden na het constateren van de overtreding geëffectueerd en is er in de tussenliggende periode niets relevant is voorgevallen. Bij gebrek aan verdere aanknopingspunten over de concrete omstandigheden van dit geval mag worden verondersteld dat door dit tijdsverloop de situatie ter plaatse al is hersteld en de negatieve effecten van de overtreding, waaronder de mogelijke rol van de woning in het criminele drugscircuit, ongedaan zijn gemaakt. Bovendien heeft de burgemeester verklaard dat recidive zich niet voordoet.

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Omgevingswet

JnB 2026, 502

MK Rechtbank Oost-Brabant, 29-04-2026, [ECLI:NL:RBOBR:2026:2691](#)

college van burgemeester en wethouders van 's-Hertogenbosch.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 1:3, 8:5 lid 1

Omgevingswet (Ow) 3.4

OMGEVINGSWET. PROGRAMMA. BEVOEGDHEID. Besluit college om eisers bezwaar tegen het Programma Duurzame Polder niet-ontvankelijk te verklaren. I.c. verklaart de rechtbank zich onbevoegd om kennis te nemen van het beroep tegen het Programma omdat tegen dergelijke besluiten geen beroep bij de bestuursrechter openstaat. Op basis van artikel 8:5, eerste lid, van de Awb kan geen beroep worden ingesteld tegen een besluit in artikel 1 van bijlage 2 (de bevoegdheidsregeling bestuursrechtspraak). Hierin zijn besluiten genoemd op grond van de artikelen 3.4, 3.6 tot en met 3.10, 3.14 en 3.15 van de Ow, voor zover het niet betreft een daarin opgenomen beschrijving van een activiteit als gevolg waarvan de activiteit is toegestaan. De uitzondering geldt indien (en voor zover) het programma een rechtstreekse titel geeft voor een activiteit. In die gevallen is geen afzonderlijk toestemmingsbesluit meer nodig. Het besluit tot vaststelling van het Programma is een besluit dat is genomen op basis van artikel 3.4 van de Ow. Het Programma bevat geen beschrijvingen van activiteiten die daarna geen toestemming meer nodig hebben en maakt de bouw van windmolens niet direct mogelijk. Daarvoor is een ander besluit nodig. Tegen dát besluit kan worden geprocedeerd bij de bestuursrechter, tegen het Programma zelf kan dus geen beroep bij de bestuursrechter worden ingesteld.

JnB 2026, 503

Rechtbank Midden-Nederland, 24-04-2026, [ECLI:NL:RBMNE:2026:1798](#)

college van burgemeester en wethouders van Lelystad.

Omgevingswet

Invoeringswet Omgevingswet (IOw)

Besluit bouwwerken leefomgeving (Bbl) 3.123, 4.60, 6.9

OMGEVINGSWET. HANDHAVING. OVERTREDING. BRANDVEILIGHEID. Last onder dwangsom vanwege overtreding brandveiligheidsvoorschriften Bbl in pand kinderopvang. Vastgesteld wordt dat het Bbl van toepassing is op eiseres. Het overgangsrecht speelt in deze procedure geen rol. Artikel 4.3 van de low is niet van toepassing. Er is immers geen sprake van een handhavingsaanvraag die is ingediend voor 1 januari 2024. Tijdens de zitting is aan de orde gesteld of artikel 4.60 van het Bbl in de situatie van eiseres ook van toepassing is. De bepalingen in hoofdstuk 4 van het Bbl gaan namelijk over nieuwbouw, terwijl de kinderopvang is gevestigd in een oud pand. Geoordeeld wordt dat ook artikel 4.60 van het Bbl van toepassing is. In artikel 5.4, eerste lid, van het Bbl is bepaald, voor zover hier van belang, dat op het verbouwen van een bouwwerk de regels van hoofdstuk 4 van toepassing zijn, waarbij wordt uitgegaan van het in artikel 5.5 bedoelde rechtens verkregen niveau.

JnB 2026, 504

Rechtbank Overijssel, 22-04-2026, [ECLI:NL:RBOVE:2026:2226](#)

college van burgemeester en wethouders van Ommen.

Habitatrichtlijn (Hrl)

Omgevingswet 5.1 lid 1 aanhef en onder a

Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) 8.0a lid 1

OMGEVINGSWET. OMGEVINGSVERGUNNING. ONLOSMAKELIJKE SAMENHANG. AANHAAKPLICHT. UNIERECHT. Verlenen omgevingsvergunningen bouw vijftien monomestvergisters. Omdat de onlosmakelijke samenhang niet meer geldt en de en aanhaakplicht niet meer van toepassing is, kunnen vergunninghouders een omgevingsvergunning voor een Natura 2000-activiteit op een nader moment aanvragen. Dit heeft tot gevolg dat voor de rechtbank in deze procedure alleen de omgevingsvergunningen voor de gevraagde en verleende bouw- en bestemmingsactiviteiten ter beoordeling voorliggen. Het betoog dat de Omgevingswet vanwege deze loskoppeling in strijd is met de Hrl, wordt niet gevolgd. Het loskoppelen leidt er namelijk niet toe zonder natuurtoestemming gehandeld mag worden. **VOORBEREIDINGSPROCEDURE. INSPRAAK.** Er is geen wettelijke bepaling of besluit dat ertoe leidt dat hier, op grond van artikel 16.65 van de Omgevingswet de uitgebreide procedure van toepassing is. Het college heeft terecht de reguliere voorbereidingsprocedure toegepast. Het in het kader van inspraak voor een ieder ter inzage leggen van een ontwerpbesluit is geen onderdeel van die procedure. Niet wordt ingezien waarom hiermee, in strijd met artikel 6, derde lid, van de Hrl of anderszins in strijd met het Unierecht, inspraakrechten van de Stichting zouden zijn geschonden. **NATUURTOESTEMMING. UITVOERINGSTOETS.** Op voorhand is niet gebleken dat sprake is van een Natura 2000-activiteit die de uitvoering van de aangevraagde vergunningen onmogelijk maakt. **PROJECT.** Aangevoerd is dat de monomestvergisters gezamenlijk als een 'project' zoals is bedoeld in artikel 6, derde lid, van de Hrl moeten worden aangemerkt en dat de bestreden vergunningverlening in strijd is met een Europeesrechtelijke 'opknipverbod'. Omdat deze beroepsgronden zijn gericht op de besluitvorming van een natuurtoestemming kunnen deze betogen geen doel treffen.

JnB 2026, 505

Rechtbank Oost-Brabant, 22-04-2026, [ECLI:NL:RBOBR:2026:2502](#)

college van burgemeester en wethouders van Vught.

Omgevingswet

Omgevingsplan 22.29 lid 1 aanhef en onder a

OMGEVINGSWET. OMGEVINGSVERGUNNING. BOUW. TOEPASSELIJKE PARKEERNORM. Omgevingsvergunning bouw bedrijfsverzamelgebouw. Het parkeerbeleid bepaalt niet hoe moet worden bepaald welke gebruiksfunctie op een gebouw van toepassing is. Hiervoor ontbreken ook aanknopingspunten in het Parapluplan en de toelichting daarbij. Geoordeeld wordt dat het parkeerbeleid zo moet worden uitgelegd, dat bij de beoordeling van de toepasselijke gebruiksfunctie moet worden uitgegaan van het feitelijk gebruik van de bestaande bouw. Dat doet namelijk het meest recht aan de bedoeling van de gemeenteraad als planregelgever en vaststeller van het parkeerbeleid: ervoor zorgen dat de parkeerbehoefte van een gebouw, gegeven de gebruiksfunctie daarvan, op eigen terrein wordt opgelost. Er hoeft dus niet te worden gekeken naar het maximale planologische gebruik van de bestaande bouw. **FEITELIJKE REALISATIE.** Het college heeft niet de juiste maatvoering gehanteerd voor de te realiseren parkeerplaatsen. De rechtbank neemt een vergunningvoorschrift op waarin een juiste maatvoering staat voor de parkeerplaatsen. De beroepsgrond slaagt niet voor zover deze inhoudt dat de parkeerplaatsen feitelijk niet ten volle benutbaar zullen zijn. De planregelgever heeft niet geregeld aan welke eisen een parkeerplaats moet voldoen, maar slechts dat een aantal parkeerplaatsen moet worden gerealiseerd in overeenstemming met de

geldende parkeernorm. Het college komt beoordelingsruimte toe bij beantwoording van de vraag wanneer een parkeerplaats plant technisch kan worden meegerekend als parkeervoorziening. Het college kan zich bij het beoordelen van een parkeersituatie in redelijkheid beperken tot de vraag of de te benutten parkeerplaatsen bereikbaar zijn. Het college heeft ook beoordelingsruimte bij het bepalen van de bereikbaarheid van een parkeerplaats.

JnB 2026, 506

Rechtbank Overijssel, 17-04-2026, [ECLI:NL:RBOVE:2026:2129](#)

college van burgemeester en wethouders van Zwolle.

Omgevingswet (Ow) 1.1 lid 1, 5.1 lid 1, 5.18 lid 1, 5.21

Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) 8.0a lid 2

Omgevingsplan gemeente Zwolle (omgevingsplan) 22.26

OMGEVINGSWET. OMGEVINGSVERGUNNING. OMGEVINGSPLANACTIVITEIT. Afwijzing aanvraag omgevingsvergunning vergroten woning door nokverlegging. I.c. wordt geoordeeld dat deze afwijzing in stand blijft. BESLISTERMIJN. Het college heeft erkend dat het niet tijdig heeft beslist op de aanvraag. Dit heeft echter geen rechtsgevolgen. Het overschrijden van de termijn om op een aanvraag te beslissen leidt onder de Ow niet langer tot het van rechtswege verlenen van de aangevraagde omgevingsvergunning. **WIJZING ONDERGESCHIKTE AARD.** Eiseres heeft in de bezwaarfase nieuwe bouwtekeningen ingediend. Deze leiden tot een wijziging van het aangevraagde bouwproject. De rechtbank constateert dat de afwijking van het omgevingsplan door deze wijziging in ieder geval niet groter wordt. Sprake is van een wijziging van de aanvraag van ondergeschikte aard. Daarom was het niet nodig om voor deze wijziging een nieuwe aanvraag in te dienen en kon het college deze wijziging van de aanvraag betrekken in de heroverweging op grondslag van het bezwaar.

JnB 2026, 507

Rechtbank Overijssel, 17-04-2026, [ECLI:NL:RBOVE:2026:2128](#)

college van burgemeester en wethouders van Hengelo.

Omgevingswet (Ow) 1.1 lid 1, 5.1 lid 1, 5.18 lid 1, 5.21, 16.15a, 16.15b, 22.1

Omgevingsbesluit (Ob) 4.21 lid 1

Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) 8.0a lid 2

Omgevingsplan gemeente Hengelo 22.26

OMGEVINGSWET. OMGEVINGSVERGUNNING. BUITENPLANSE

OMGEVINGSPLANACTIVITEIT. ETFAL. Verlenen omgevingsvergunning realiseren dakrandafscheiding voor dakterras. I.c. wordt geoordeeld dat de omgevingsvergunning in stand blijft. **BINDEND ADVIES.** Het college heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat in dit geval geen sprake is van een bindend adviesrecht. Het realiseren van een dakrandafscheiding voor een dakterras staat niet op de door de raad vastgestelde lijst van gevallen waarin advies moet worden gevraagd. **BIJBEHOREND BOUWWERK.** Het dakterras moet worden aangemerkt als onderdeel van het bijbehorende bouwwerk waarop het wordt gerealiseerd. Dat het dakterras geen dak heeft, is daarbij niet van belang. Ook de omstandigheid dat in het Bor een regeling was opgenomen voor het vergunningsvrij realiseren van een dakterras is in dit geval niet relevant. Verwijzing naar **ABRS, 10-07-2015, [ECLI:NL:RVS:2015:1801](#), r.o. 5.** Het dakterras en de dakrandafscheiding worden gerealiseerd

op een aan- of uitbouw van het hoofdgebouw. Voor die aan- of uitbouw is eerder al vergunning verleend. Door het realiseren van het dakterras en de dakrandafscheiding wordt de bouwdiepte van het gebouw niet vergroot. **WOON- EN LEEFKLIMAAT.** Het college heeft zich op het standpunt kunnen stellen dat het dakterras niet zal leiden tot een onevenredige aantasting van het woon- en leefklimaat van eiser 1 e.a. Daarom heeft het college de belangen van de bewoners van het perceel bij het dakterras zwaarder kunnen laten wegen dan de belangen van eiser 1 e.a.

JnB 2026, 508

Rechtbank Oost-Brabant, 16-04-2026, [ECLI:NL:RBOBR:2026:2384](#)

college van burgemeester en wethouders van Maashorst.

Omgevingswet

Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) 8.0a lid 2

Omgevingsplan 22.36 aanhef en onder a subonderdeel 3

OMGEVINGSWET. OMGEVINGSVERGUNNING. BOPA. ETFAL. ONTSTENINGSBELEID.

Afwijzing aanvraag omgevingsvergunning voor bouwen carport. Met de gegeven motivering heeft het college voldoende inzichtelijk gemaakt waarom het ontsteningsbeleid zich verzet tegen de aangevraagde carport. Daarbij heeft het college voldoende rekening gehouden met de locatiespecifieke kenmerken van de aanvraag. Het college mocht zich, gegeven deze motivering, in redelijkheid op het standpunt stellen dat de carport met het oog op een evenwichtige toedeling van functies aan locaties niet kan worden vergund. Dat het college in het bestreden besluit niet expliciet is ingegaan op het belang van eiser bij verlening van de aangevraagde vergunning, vormt ook geen aanleiding om het bestreden besluit te vernietigen. Uit de weging van de zwaarte van het algemeen belang dat is gemoeid met de uitvoering van het ontsteningsbeleid, volgt voldoende kenbaar dat het belang van eiser bij de realisatie van een carport volgens het college minder zwaar weegt. Ongegrond beroep.

JnB 2026, 509

Tussenuitspraak Rechtbank Gelderland, 15-04-2026, [ECLI:NL:RBGEL:2026:2934](#)

college van burgemeester en wethouders van Nijkerk.

Omgevingswet 1.1, 5.1 lid 1 aanhef en onder a

Omgevingsplan 22.26, 22.27 onder b

OMGEVINGSWET. VERGUNNINGPLICHT. Besluit dat voor plaatsen vier chalets geen

omgevingsvergunning is vereist. WIJZIGING ONDERGESCHIKTE AARD. Omdat de aanvraag is ingediend voor 1 januari 2024 en op dat moment de Wabo gold is die wet daarop van toepassing. Naderhand is echter een (gewijzigde) aanvraag ingediend op 11 oktober 2024. Op dat moment was de Omgevingswet in werking getreden. Wanneer de aanpassingen in de tweede aanvraag niet als ondergeschikte wijzigingen kunnen worden aangemerkt, moet die aanvraag als een nieuwe aanvraag worden aangemerkt en is daarop de Omgevingswet van toepassing. I.c. wordt geoordeeld dat de wijzigingen niet van ondergeschikte aard zijn.

AANTAL RECREATIEVERBLIJVEN. Op grond van artikel 17.1 van het tijdelijke deel van het omgevingsplan mogen er binnen de gronden met de bestemming "Recreatiepark" maximaal 190 recreatieverblijven worden geplaatst. Het college heeft niet op een deugdelijke en verifieerbare manier gemotiveerd dat er op het peilmoment niet meer dan 190

recreatieverblijven aanwezig waren op het park. Motiveringsgebrek. Het college krijgt de gelegenheid het gebrek te herstellen.

JnB 2026, 510

Rechtbank Den Haag, 10-04-2026, [ECLI:NL:RBDHA:2026:9144](#)

college van burgemeester en wethouders van Den Haag.

Omgevingswet (Ow) 5.1 lid 1 aanhef en onder a, lid 2 aanhef en onder a, 5.6

Besluit bouwwerken leefomgeving (Bbl) 2.27 lid 2, 2.30 lid 3, 6.1, 6.2 aanhef en onder a

Omgevingsplan gemeente Den Haag (omgevingsplan) 22.26

OMGEVINGSWET. HANDHAVING. OVERTREDING. VERGUNNINGPLICHT. Afwijzing handhavingsverzoek dakuitbouw aan zijkant woning. Gegrond beroep.

Op grond van artikel 2.30, derde lid, aanhef en onder b, van het Bbl geldt de uitzondering op de vergunningplicht omgevingsplanactiviteit voor dakkapellen, als bedoeld in artikel 2.19, aanhef en onder b, van het Bbl niet als sprake is van een locatie die is aangeduid als Rijksbeschermd stadsgezicht, waarvan in dit geval sprake is, tenzij die wordt geplaatst in het achterdakvlak. Dat laatste is niet het geval, zodat het college reeds gelet daarop terecht heeft aangenomen dat voor de dakuitbouw een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit nodig is.

Op grond van artikel 5.1, tweede lid aanhef en onder a, van de Ow is het ook verboden zonder omgevingsvergunning een technische bouwactiviteit uit te voeren. Ingevolge artikel 2.27, tweede lid, aanhef en onder a, van het Bbl geldt dat verbod echter niet voor een bouwactiviteit die betrekking heeft op een dakkapel. Indien onderhavige dakuitbouw moet worden aangemerkt als een dakkapel is er geen vergunningplicht voor een technische bouwactiviteit en kan er ook geen sprake zijn van het in stand laten van een bouwwerk zonder de daarvoor vereiste omgevingsvergunning voor een technische bouwactiviteit. In dat geval is er geen sprake van een overtreding van artikel 5.6 van de Ow. I.c. heeft het college niet (afdoende) onderbouwd dat onderhavige dakopbouw kan worden aangemerkt als dakkapel in de zin van artikel 2.27 van het Bbl.

JnB 2026, 511

Rechtbank Midden-Nederland, 08-04-2026, [ECLI:NL:RBMNE:2026:1424](#)

college van burgemeester en wethouders van Utrecht.

Omgevingswet 5.1 lid 1 aanhef en onder a

Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) 8.0a lid 2

OMGEVINGSWET. OMGEVINGSVERGUNNING. BOPA. ETFAL. Weigering omgevingsvergunning bouwen dakkapel aan voor- en achterkant woning. I.c. wordt geoordeeld dat het college terecht heeft beoordeeld dat het bouwplan in strijd is met de regels uit het tijdelijk deel van het Omgevingsplan.

Voorop wordt gesteld dat de woning het hoofdgebouw is. Als gevolg van het bouwplan zal het hoofdgebouw wijzigen. De dakkapellen moeten ook voldoen aan de definitiebepaling van een bijbehorend bouwwerk. Verwijzing naar ABRS, 13-12-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:4650](#). Naar het oordeel van de rechtbank moet het bouwplan getoetst worden aan zowel de bouwregels van hoofdgebouwen als die van bijbehorende bouwwerken. Anders dan in ABRS, 24-02-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:626](#) wordt geoordeeld dat het toetsen aan beide regels verenigbaar is met het onderscheid dat de planwetgever in dit omgevingsplan heeft gemaakt tussen

hoofdgebouwen en bijbehorende bouwwerken. Omdat het college het bouwplan in het bestreden besluit niet heeft getoetst aan de planregels voor bijbehorende bouwwerken is sprake van een gebrek in de besluitvorming. Dit gebrek wordt gepasseerd. Het standpunt van het college dat het bouwplan stedenbouwkundig niet voldoet aan een evenwichtige toedeling van functies aan locaties is niet onredelijk.

JnB 2026, 512

Voorzieningenrechter Rechtbank Rotterdam, 03-04-2026, [ECLI:NL:RBROT:2026:4666](#)

college van burgemeester en wethouders van Sliedrecht.

Omgevingswet (Ow) 5.1, 22.1

Invoeringswet Omgevingswet 4.6

OMGEVINGSWET. HANDHAVING. OVERTREDING. Last onder dwangsom. In de bezwaarprocedure (ex nunc) lijken twee rechtsregimes naast elkaar te gelden, namelijk de bestemmingen en regels uit het bestemmingsplan “Woongebied 2016” en tevens het Omgevingsplan 1.0. Bij een besluit tot vaststelling van een omgevingsplan moet worden bepaald welke regels uit het tijdelijke deel van het omgevingsplan, zoals bedoeld in artikel 4.6 van de Invoeringswet Omgevingswet, komen te vervallen (zie Kamerstukken II 2017/18, 34986, 3, p. 21). Gelet op het vaststellingsbesluit van het Omgevingsplan 1.0 heeft de gemeenteraad voorgaande nagelaten. Ook zijn geen voorrangsregels vastgesteld. Dit betekent dat zowel de regels van de oude bestemmingsplannen, die onderdeel uitmaken van het tijdelijk deel van het omgevingsplan, als de nieuwe regels van het omgevingsplan van toepassing zijn. De voorzieningenrechter heeft twijfels over het betoog van het college dat de regels van het nieuwe omgevingsplan aanvullend werken op de regels van het tijdelijk deel van het omgevingsplan, waaronder het bestemmingsplan “Woongebied 2016”. Op hetzelfde perceel gelden namelijk verschillende planregels die op onderdelen met elkaar in strijd lijken te zijn. Hiermee wordt de rechtszekerheid niet gediend. Schorsing primaire besluit tot het besluit op bezwaar.

JnB 2026, 513

MK Rechtbank Midden-Nederland, 26-03-2026, [ECLI:NL:RBMNE:2026:1474](#)

college van gedeputeerde staten van Utrecht.

Omgevingswet

Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) 8:74l lid 1 onder b onder 3°

OMGEVINGSWET. FLORA-EN FAUNA-ACTIVITEIT. Omgevingsvergunning opzettelijk beschadigen en/of vernielen van voortplantings- of rustplaatsen van de das. Uitspraak na tussenuitspraak [ECLI:NL:RBMNE:2025:5410](#). I.c. wordt geoordeeld dat de geconstateerde gebreken in voldoende mate zijn hersteld. **NOODZAAK. DWINGENDE REDEN VAN GROOT OPENBAAR BELANG.** Gedeputeerde staten mochten zich in het herstelbesluit op de behoefte in de woningmarktregio baseren. Bij de rechtbank is geen rechtspraak bekend waaruit volgt dat een groot openbaar belang bij het realiseren van woningen uitsluitend kan worden onderbouwd door een bestaande lokale behoefte. Ook als het bouwproject in deze zaak uitsluitend in een regionale behoefte voorziet, kan daarmee nog steeds sprake zijn van een groot openbaar belang voor het realiseren van de woningen. Bij haar beoordeling moet de rechtbank het belang van woningbouw wegens tegenover het belang van de das om ongestoord gebruik te maken van zijn foeragegebied. Daarbij wordt betrokken dat het in

deze zaak om een relatief klein bouwproject gaat waarin vijf woningen worden gerealiseerd. Gezien de beperkte omvang van het project is de verstoring van het beschermde foerageergebied van de das ook beperkt. Bovendien wordt met de mitigerende maatregelen voldoende compensatie geboden voor de aantasting van het foerageergebied van de das.

[...] *De noodzaak*

12. De rechtbank overweegt dat gedeputeerde staten zich voor de totstandkoming van het herstelbesluit hebben gebaseerd op het Stec-rapport. Daarbij geldt als uitgangspunt dat een bestuursorgaan zich voor de motivering van een besluit in beginsel mag baseren op de inhoud van het rapport dat door een deskundige is opgesteld. Het bestuursorgaan moet daarvoor wel nagaan of het advies op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen, de redenering daarin begrijpelijk is en de getrokken conclusies daarop aansluiten. Gelet hierop overweegt de rechtbank dat gedeputeerde staten het Stec-rapport aan het herstelbesluit ten grondslag konden leggen. De stelling van eisers dat het Stec-rapport in opdracht van vergunninghoudster is uitgevoerd en door haar is gefinancierd brengt niet met zich dat gedeputeerde staten niet uit mochten gaan van de onafhankelijkheid en zorgvuldigheid van dit onderzoek. Als eisers de inhoudelijke overwegingen van het Stec-rapport willen betwisten dan ligt het op de weg van eisers om daarvoor een tegenrapport te laten opstellen. Dat hebben eisers niet gedaan.

13. De rechtbank oordeelt dat gedeputeerde staten met het herstelbesluit en het daaraan ten grondslag liggende Stec-rapport voldoende deugdelijk en inzichtelijk hebben gemotiveerd dat het bouwproject voorziet in een kwalitatieve noodzaak en dat het realiseren van dit project een positief effect heeft op de verhuisbewegingen in de woningmarktregio. De rechtbank motiveert dit oordeel als volgt.

14. De rechtbank overweegt dat gedeputeerde staten zich voor de noodzaak van het bouwproject baseren op een dwingende reden van groot openbaar belang, gelegen in de behoefte aan woningbouw. Een behoefte aan woningbouw kan onder omstandigheden een dwingende reden van groot openbaar belang opleveren. Het belang moet dan zowel “openbaar” als “groot” zijn, wat impliceert dat dit belang zo groot is dat het kan worden afgewogen tegen de door de Habitatrictlijn³ nagestreefde doelstelling van instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna. Voor deze zaak betekent dit dat de rechtbank moet beoordelen of de aard van de beoogde woningbouw en de door gedeputeerde staten aangevoerde belangen zodanig groot en openbaar zijn dat zij als voldoende zwaarwegend kunnen worden aangemerkt in verhouding tot de belangen die door artikel 8:74l, eerste lid, onder b, onder 3° van het Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) worden beschermd. De rechtbank sluit hiervoor aan bij de rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling), waarin zij de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie over dwingende redenen van groot openbaar belang in het kader van gebiedsbescherming bij toepassing van de Habitatrictlijn, ook van toepassing verklaart in het kader van soortenbescherming.⁴

15. In het herstelbesluit hebben gedeputeerde staten zich, anders dan in het bestreden besluit, op het standpunt gesteld dat er lokaal in Soest geen behoefte is grondgebonden koopwoningen in het hoge segment. Daarentegen is met het Stec-rapport inzichtelijk gemotiveerd dat deze behoefte in de woningmarktregio, waartoe Soest behoort, wel bestaat. Uit het Stec-rapport volgt dat ongeveer 24 procent van de verhuisbewegingen in de woningmarktregio plaatsvindt. Tezamen met de verhuisbewegingen in Soest vormt dit het overgrote deel van het aantal verhuisbewegingen in en naar Soest. De rechtbank kan daarmee volgen dat gedeputeerde staten zich voor hun onderbouwing hebben gebaseerd op de vastgestelde woningmarktregio voor de onderbouwing van de behoefte

aan woningen. Dat de woningmarktregio volgens eisers ten onrechte te breed is vastgesteld om daarmee het belang van Soest als vestigingsplaats te benadrukken, volgt de rechtbank niet. Met de in het Stec-rapport weergegeven verhuisbewegingen is inzichtelijk gemaakt dat een relevant aandeel van de verhuisbewegingen plaatsvindt van omliggende gemeenten naar Soest. Dit is onderbouwd met data van het Centraal Bureau voor Statistiek (CBS). Gedeputeerde staten mochten zich in het herstelbesluit op de behoefte in de woningmarktregio baseren. Bij de rechtbank is geen rechtspraak bekend (en ook eisers hebben dat niet aangedragen) waaruit volgt dat een groot openbaar belang bij het realiseren van woningen uitsluitend kan worden onderbouwd door een bestaande lokale behoefte. Ook als het bouwproject in deze zaak uitsluitend in een regionale behoefte voorziet, kan daarmee nog steeds sprake zijn van een groot openbaar belang voor het realiseren van de woningen. Dat het realiseren van woningen in Soest voorziet in een regionale behoefte is met het Stec-rapport en de toelichting in het herstelbesluit voldoende deugdelijk gemotiveerd.

16. De rechtbank overweegt verder dat in het Stec-rapport ook een deugdelijke onderbouwing is gegeven voor de behoefte aan grondgebonden koopwoningen in het hoge segment. In het rapport is inzichtelijk gemotiveerd dat in de woningmarktregio behoefte bestaat aan grondgebonden koopwoningen, ook in het hoge segment. Het vergelijken van de behoefte met het aanbod aan dit type woningen maakt inzichtelijk dat er in de woningmarktregio een resterende behoefte bestaat. Het bouwproject in deze zaak kan daarin voorzien. Bovendien is inzichtelijk gemaakt dat het realiseren van dure, grondgebonden koopwoningen gemiddeld drie verhuisbewegingen oplevert. Het realiseren van woningen in het hoge segment draagt daarmee ook bij aan het verlagen van de druk op andere segmenten in de woningmarkt en dient daarmee het openbaar belang. Wat eisers tegen de kwalitatieve behoefte hebben ingebracht is onvoldoende voor een ander oordeel. Eisers hebben in algemene bewoordingen toegelicht waarom zij zich niet kunnen vinden in het Stec-rapport, maar hebben nagelaten om hun beweringen met een tegenrapport te onderbouwen. Dat de werking van het Stec-doorstroommodel onvoldoende is toegelicht volgt de rechtbank niet. In het Stec-rapport is een toelichting gegeven op de methode en de gegevens die door het model worden gebruikt. De rechtbank acht daarmee voldoende inzichtelijk op welke wijze de uitkomsten van het doorstroommodel tot stand zijn gekomen.

17. De rechtbank overweegt ten slotte dat zij bij haar beoordeling het belang van woningbouw moet wegen tegenover het belang van de das om ongestoord gebruik te maken van zijn foerageergebied. Daarbij betreft de rechtbank dat het in deze zaak om een relatief klein bouwproject gaat waarin vijf woningen worden gerealiseerd. De bijdrage die het project levert aan de behoefte op de woningmarkt is daarmee beperkt. Gezien de beperkte omvang van het project is echter de verstoring van het beschermde foerageergebied van de das ook beperkt. De woningen worden gerealiseerd op één perceel in een landelijke omgeving, maar die wel al is omgeven door woningen. Bovendien wordt met de mitigerende maatregelen, in de vorm van vervangend foerageergebied nabij het bestaande foerageergebied, voldoende compensatie geboden voor de aantasting van het foerageergebied van de das.

18. Gelet op het voorgaande concludeert de rechtbank dat gedeputeerde staten erin is geslaagd het geconstateerde gebrek in het bestreden besluit te herstellen voor zover dat ziet op de noodzaak voor het verlenen van de omgevingsvergunning. Dit betekent dat het wettelijk belang voor het verlenen van de omgevingsvergunning is gelegen in een regionale behoefte aan woningen en daarmee voorziet in een dwingende reden van groot openbaar belang. De rechtbank zal daarom niet meer ingaan op het wettelijk belang van de omgevingsvergunning voor zover dat ziet op de ruimtelijke inrichting of ontwikkeling van gebieden. [...]

JnB 2026, 514

Tussenuitspraak Voorzieningenrechter Rechtbank Oost-Brabant, 30-04-2026,

[ECLI:NL:RBOBR:2026:2760](#)

college van burgemeester en wethouders van Boxtel.

Omgevingswet 5.40 lid 1 onder a

Besluit activiteiten leefomgeving (Bal) 4.829

Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) 8.9, 8.74b, 8.97

OMGEVINGSWET. MILIEUBELASTENDE ACTIVITEIT (MBA). Ambtshalve wijziging voorschrift omgevingsvergunning veehouderij. Geconcludeerd wordt dat artikel 8.97 van het Bkl in combinatie met de artikelen 8.74b en 8.9 van het Bkl het college de bevoegdheid geven de omgevingsvergunning te wijzigen. Dus in het midden kan blijven of eiser BBT toepast of dat er andere betere technieken beschikbaar zijn. Verder wordt geoordeeld dat het college aanleiding had kunnen zien om kwaliteitseisen te verbinden aan de rendementsmetingen zodat beter toezicht kan worden gehouden op de naleving van de voorschriften. Het college heeft onvoldoende onderbouwd dat het gewijzigde voorschrift niet onevenredig belastend is voor eiser.

[...] 1. Het college heeft met het besluit van 11 november 2025 ambtshalve het voorschrift 3.6.4 dat is verbonden aan de omgevingsvergunning van 11 maart 2021 gewijzigd. [...]

2. De voorzieningenrechter gaat uit van de volgende feiten.

- Bij besluit van 24 december 2020 heeft het college aan eiser een omgevingsvergunning verleend voor de activiteiten bouwen, afwijken van het bestemmingsplan, milieu en natuur als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid onder a, c, e, en i van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), voor het wijzigen van een veehouderij aan de [adres] te [vestigingsplaats] en het uitbreiden van deze veehouderij met een vleesvarkensstal. [...]

2.1. Op grond van artikel 4.13 van de Invoeringswet Omgevingsrecht geldt de omgevingsvergunning van 11 maart 2021 als een vergunning voor de milieubelastende activiteit.

3. Het college heeft besloten het bij de uitspraak van 24 mei 2022 door de rechtbank aan de vergunning verbonden voorschrift 3.6.4 te vervangen door het volgende voorschrift. [...]

4. Eiser voert – kort weergegeven – aan dat er geen gronden zijn om het nieuwe voorschrift op te leggen gelet op de inhoud van artikel 8.99 van het Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl). Volgens hem heeft het college geen juridische mogelijkheden een andere ammoniakrendementsberekening te verlangen binnen het Bkl. Uit artikel 8.99 van het Bkl volgt dat een voorschrift alleen mag worden gewijzigd als er een betere techniek beschikbaar is. Het bedrijf van eiser voldoet al aan BBT.

4.1. Met het bestreden besluit worden aan de uitvoeringseisen voor het meten van het ammoniakverwijderingsrendement enkele aspecten toegevoegd waardoor beter wordt gewaarborgd dat de rendementsmeting een juist beeld geeft van de werking van de luchtwassers. Het college acht zich bevoegd om het vergunningvoorschrift te wijzigen gelet op artikel 5.40, eerste lid, onder a, van de Ow en artikel 8.97, eerste lid, van het Bkl. Een voorschrift kan worden gewijzigd op de gronden waarop een vergunning kan worden verleend. Daarom is bij het wijzigen van voorschriften voor een omgevingsvergunning voor een milieubelastende activiteit volgens het college het beoordelingskader van artikel 8.9 van het Bkl relevant. Tijdens toezicht is gebleken dat op basis van de in de uitspraak niet nader omschreven rendementsmeting niet met de vereiste zekerheid kan worden gesteld dat de aanwezige luchtwassers juist functioneren.

4.2. De voorzieningenrechter overweegt als volgt. Het college heeft de bevoegdheid voor het wijzigen van de voorschriften gebaseerd op artikel 5.40, eerste lid, onder a, van de Ow en artikel 8.97, eerste lid, van het Bkl. Het college merkt terecht op dat artikel 8.99 van het Bkl geen rol heeft gespeeld bij de totstandkoming van het bestreden besluit.

Artikel 8.97, eerste lid van het Bkl bevat een uniforme regeling van de bevoegdheid om vergunningvoorschriften te wijzigen of de omgevingsvergunning in te trekken, op basis van de in hoofdstuk 8 genoemde gronden van het Bkl waarop een aanvraag om omgevingsvergunning voor de activiteit geweigerd had kunnen worden. Eenvoudiger gezegd: je kunt wijzigen als je had kunnen weigeren.

De voorschriften in de uitspraak van 14 mei 2022 zijn toegevoegd aan de voorschriften in de omgevingsvergunning voor het oprichten en in werking hebben van een inrichting, wat onder de Omgevingswet een omgevingsvergunning voor een milieubelastende activiteit is. Artikel 8.9, eerste lid, onder b, van het Bkl biedt de bevoegdheid de omgevingsvergunning te verlenen als emissies in de lucht, het water en de bodem en het ontstaan van afval door de activiteit worden voorkomen of, wanneer dat niet mogelijk is, worden beperkt om een hoog niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel te bereiken. Het college heeft terecht gesteld dat dit beoordelingskader de bevoegdheid verschafft om voorschriften te wijzigen ter voorkoming of beperking van ammoniakemissies. De voorzieningenrechter voegt er wel aan toe dat het college een voorschrift wijzigt dat mede is gesteld in kader van de activiteit als bedoeld onder artikel 2.1, eerste lid onder i, van de Wabo in samenhang met artikel 2.2aa van het Bor, wat onder de Omgevingswet een Natura 2000-activiteit wordt genoemd. Daarom is bij het wijzigen van de voorschriften ook het beoordelingskader van artikel 8:74b van het Bkl van belang voor de verlening (en weigering) van een omgevingsvergunning voor een Natura 2000-activiteit. Ook dat beoordelingskader verschafft de bevoegdheid om voorschriften te wijzigen ten behoeve van de zekerheid dat het project de natuurlijke kenmerken van het gebied niet zal aantasten. Conclusie is dat artikel 8.97 van het Bkl in combinatie met de artikelen 8.74b en 8.9 van het Bkl het college de bevoegdheid geven de omgevingsvergunning van 11 maart 2021 te wijzigen. Dus in het midden kan blijven of eiser BBT toepast of dat er andere betere technieken beschikbaar zijn.

5. Verzoeker voert aan dat de wijziging van de omgevingsvergunning niet evenredig is. Hij heeft rendementsmetingen laten uitvoeren door een niet geaccrediteerd bureau waaruit blijkt dat het luchtwassysteem een rendement heeft van meer dan 85% ammoniakreductie. Inschakeling van een geaccrediteerd bureau kost veel geld en is, gelet op de relatief kleine omvang van het bedrijf, niet rendabel. Het is daarnaast onduidelijk waarom de uitgevoerde rendementsmetingen niet toereikend zijn. Bovendien stelt artikel 4.829 van het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal) reeds eisen aan de metingen van een luchtwassysteem. [...]

5.3. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft het college aanleiding kunnen zien om kwaliteitseisen te verbinden aan de rendementsmetingen om beter toezicht worden gehouden op de naleving van de voorschriften. Het college heeft echter onvoldoende gemotiveerd waarom rendementsmetingen door een daartoe geaccrediteerd bureau moeten worden verricht en wat de toegevoegde waarde is van deze eis. De voorzieningenrechter moet gissen of het uitvoeren van rendementsmetingen zodanig ingewikkeld is dat alleen gespecialiseerde, daartoe geaccrediteerde bureaus deze metingen kunnen uitvoeren en of een dergelijke eis in de branche gebruikelijk is. Het college heeft daarnaast verplicht om de metingen uit te voeren volgens NEN- EN-ISO/IEC 17025 of NEN-EN-ISO/IEC 17020 normen. Het college heeft gesteld, maar niet onderbouwd, waarom de uitgevoerde rendementsmetingen niet volstaan om de noodzakelijke zekerheid over de werking van

de luchtwasser te verkrijgen. Het is niet duidelijk of de uitgevoerde rendementsmetingen voldoen aan de gestelde NEN en ISO normen en wat de toegevoegde waarde is van de extra kwaliteitseisen (als die er zijn) op basis van deze normen.

5.4. Omdat de toegevoegde waarde van beide eisen niet duidelijk is, heeft het college niet onderbouwd dat het opleggen van beide eisen noodzakelijk is. Verzoeker heeft onweersproken gesteld dat de kosten van metingen die voldoen aan beide eisen onevenredig hoog zijn. Het college heeft daarom onvoldoende onderbouwd dat het gewijzigde voorschrift 3.6.4 niet onevenredig belastend is voor eiser. [...]

Zie in dit verband ook de uitspraken van dezelfde datum inzake [ECLI:NL:RBOBR:2026:2724](#) en [ECLI:NL:RBOBR:2026:2762](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Wabo

JnB 2026, 515

MK ABRS, 29-04-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:2424](#)

college van burgemeester en wethouders van Nieuwegein, appellant.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.20, 2.25, 5.19

Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Wet Bibob) 3

WABO. BIBOB. OMGEVINGSVERGUNNING. INTREKKING. I.c. mocht het college op grond van artikel 3, eerste lid, onder b van de Wet Bibob de omgevingsvergunning voor de transformatie van een kantoorgebouw intrekken. MISBRUIK VAN PROCESRECHT. Geoordeeld wordt dat geen sprake is van misbruik van recht. Deze zaak gaat over de intrekking van een omgevingsvergunning. Daar moet een belanghebbende tegenop kunnen komen, zoals appellante sub 1 heeft gedaan. Dat een patroon van schijnconstructies zou bestaan en dat sprake zou zijn van oplichting ten behoeve van het verkrijgen van een vergunning, zijn aspecten die, gelet op het belastende karakter van het besluit in deze zaak, bij de bestuursrechter getoetst moeten kunnen worden. PROCESBELANG. Gedurende de procedure is gebleken dat appellante sub 1 het pand heeft verkocht. De omgevingsvergunning is ingetrokken op basis van een Bibob-onderzoek. Dat maakt in dit geval dat appellante sub 1 in verband wordt gebracht met strafbare feiten die een ander vermoedelijk heeft gepleegd. Als zij dat niet in beroep en hoger beroep bestrijdt, zou dat het gevolg kunnen hebben dat in andere procedures van de juistheid van dat gegeven moet worden uitgegaan. Appellante sub 1 heeft daarom nog een belang, omdat tot op zekere hoogte aannemelijk is dat zij als gevolg van de intrekking in haar eer en goede naam is aangetast. BETROKKENE. ERNSTIG GEVAAR B-GROND. Ook overtredingen en strafbare feiten die niet betrekking hebben op eerdere bouwactiviteiten, kunnen worden betrokken bij het oordeel over het gevaar. Verwijzing naar ABRS, 17-07-2019, [ECLI:NL:RVS:2019:2450](#).

Jurisprudentie Wabo-milieu:

- MK Rechtbank Rotterdam, 08-04-2026, [ECLI:NL:RBROT:2026:4832](#);

- MK Rechtbank Rotterdam, 17-04-2026, [ECLI:NL:RBROT:2026:4923](#);

- Rechtbank Rotterdam, 17-04-2026, [ECLI:NL:RBROT:2026:4919](#);
- MK Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 17-04-2026, [ECLI:NL:RBZWB:2026:3081](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Natuurbescherming

JnB 2026, 516

Tussenuitspraak MK Rechtbank Oost-Brabant, 30-04-2026, [ECLI:NL:RBOBR:2026:2762](#)

college van gedeputeerde staten van Noord-Brabant.

Wet natuurbescherming (Wnb) 2.7

Regeling ammoniak en veehouderij (Rav)

NATUURBESCHERMING. NATUURVERGUNNING. LUCHTWASSYSTEEM.

AMMONIAKEMISSIE. Natuurvergunning wijzigen agrarisch bedrijf onder voorschriften om de werking van het aangevraagde stalsysteem extra te borgen. I.c. wordt geoordeeld dat eisers terecht stellen dat het ondanks de voorschriften in het bestreden besluit niet zeker is dat het vergunde stalsysteem het in de Rav beloofde ammoniakverwijderings-rendement kan behalen. Daarom is niet zeker dat er geen significante gevolgen zijn voor nabijgelegen Natura 2000-gebieden. In de discussie ter zitting en het tijdsverloop na de uitspraak van de Afdeling van 04-09-2024, [ECLI:NL:RVS:2024:3356](#) ziet de rechtbank aanleiding om de Stichting Advisering Bestuursrechtspraak (StAB) in te schakelen en vragen te laten beantwoorden. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat de StAB ook wordt ingeschakeld in andere zaken die lopen bij de rechtbank waarin de vraag speelt of naleving van een doelvoorschrift met betrekking tot de ammoniakemissie betrouwbaar kan worden gemeten en gemonitord.

Zie ook de uitspraak van dezelfde datum inzake [ECLI:NL:RBOBR:2026:2724](#).

JnB 2026, 517

MK Rechtbank Overijssel, 21-04-2026, [ECLI:NL:RBOVE:2026:2200](#)

college van gedeputeerde staten van Overijssel.

Wet natuurbescherming (Wnb) 1.11, 2.7, 2.8

NATUURBESCHERMING. HANDHAVING. PROJECT. PASSENDE BEOORDELING. Afwijzing handhavingsverzoek vanwege grondwateronttrekking door Vitens.

I.c. wordt geoordeeld dat geen sprake is van een voortzetting van één en hetzelfde project, maar van een nieuw project. Voor een nieuw project geldt op grond van artikel 2.7 van de Wnb dat er een vergunning moet worden verleend, waarvoor op grond van artikel 2.8, van de Wnb een passende beoordeling moet plaatsvinden. Het college heeft dit in de afwijzing van het verzoek om handhaving miskend. Door middel van het sluiten van de overeenkomst in 2003 heeft de provincie Overijssel het feitelijke gebruik van Vitens juridisch begrensd. Dit was dan ook de juridische realiteit zoals die gold ten tijde van de Europese referentiedatum 7 december 2004 en die moet worden aangemerkt als de op de Europese referentiedatum bestaande situatie. Door deze overeenkomst in 2021 op te zeggen en er daardoor mee in te stemmen dat het (juridisch) toegestane maximale onttrekkingsdebit weer wordt verhoogd naar 4 miljoen m³ water per jaar, kan niet meer gezegd worden dat er tussen de vergunde activiteit en de voortgezette activiteit continuïteit en identiteit bestaat. De voorwaarden (de

maximaal toegestane grondwateronttrekking) waaronder de activiteit plaatsvindt, zijn namelijk gewijzigd.

Zie ook de uitspraak van dezelfde datum inzake [ECLI:NL:RBOVE:2026:2199](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Waterwet

Jurisprudentie Waterwet:

- ABRS, 29-04-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:2415](#) (zie ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje 'Algemeen bestuursrecht');
- ABRS, 29-04-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:2437](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Ziekte en arbeidsongeschiktheid

JnB 2026, 518

MK CRvB, 15-04-2026, [ECLI:NL:CRVB:2026:466](#)

Raad van bestuur van het Uvw.

Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (Wet WIA) 13

Dagloonbesluit werknemersverzekeringen (Dagloonbesluit) 13, 16, 17

Wet WIA. DAGLOON. CORONAMAATREGELEN. In dit geval is geen sprake van (onbetaald) verlof als bedoeld in artikel 17 van het Dagloonbesluit. Voor het aannemen van 'onbetaald verlof' is niet voldoende dat gedurende een periode feitelijk niet is gewerkt en niet is doorbetaald. Er moet daarnaast een overeenkomst zijn tussen werkgever en werknemer waarin de afspraken over de periode en de omvang van het niet verrichten van arbeid zijn neergelegd. Niet gebleken is van een dergelijke overeenkomst sprake is geweest. Het gegeven dat appellant in de referteperiode minder loon heeft genoten doordat hij als gevolg van de coronamaatregelen geen storingsdiensten meer had, maakt het besluit niet onredelijk bezwarend en betekent niet dat in het geval van appellant zou moeten worden afgeweken van het historisch dagloon. Aangevallen uitspraak bevestigd.

JnB 2026, 519

MK CRvB, 08-04-2026, [ECLI:NL:CRVB:2026:443](#)

Raad van bestuur van het Uvw.

Europees Verdrag van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) 13, 14

Eerste Protocol bij het EVRM 1

Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (Wet WIA) 12

Wet financiering sociale verzekeringen (Wfsv) 16, 17

Dagloonbesluit werknemersverzekeringen (Dagloonbesluit) 13, 14, 16

WET WIA. DAGLOON. Ter beoordeling ligt voor of het Uvw de hoogte van het ongemaximeerde WIA-dagloon terecht heeft vastgesteld op € 344,77. De grond dat de bovenwettelijke uitkering tot het loon voor het WIA-dagloon moet worden gerekend slaagt

niet. Anders dan de rechtbank heeft overwogen behoren aanvullingen op de uitkering op grond van artikel 16 Wfsv in beginsel tot het sv-loon, maar worden deze voor het WIA-dagloon op grond van artikel 14 van het Dagloonbesluit buiten beschouwing gelaten.

Appellante wordt niet gevolgd in haar standpunt dat bij de vaststelling van het WIA-dagloon sprake is van onderscheid op basis van handicap. Er is geen sprake van onderscheid op basis van handicap, maar een onderscheid op basis van inkomensstatus. Hierbij is geen sprake van een verdacht onderscheid. Het is een bewuste keuze geweest van de wetgever om de hoogte van de uitkering te koppelen aan het maximumpremieloon (equivalentiebeginsel).

Geen strijd met artikel 1 EP EVRM en 13 EVRM. De grond dat artikel 16 van het Dagloonbesluit buiten toepassing moet blijven vanwege strijd met het evenredigheidsbeginsel slaagt niet.

Er zijn geen bijzondere omstandigheden die maken dat het bestreden besluit onredelijk bezwarend is. Dat het arbeidsongeschiktheidspensioen van het ABP voor appellante hierdoor lager uitvalt, is geen bijzondere omstandigheid die aanleiding zou moeten geven om in afwijking van de wettelijke regels tot een hoger ongemaximeerd dagloon te komen.

Aangevallen uitspraak bevestigd.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

Open overheid

JnB 2026, 520

Rechtbank Den Haag, 14-04-2026, [ECLI:NL:RBDHA:2026:9100](#)

staatssecretaris van Financiën.

Wet open overheid (Woo) 5.1 lid 2, 5.2, 5.3, 5.5, 8.8

Algemene wet inzake de rijksbelastingen (Awr) 67

Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (Wjsg)

WOO. VERZOEK. REIKWIJDTE. ZOEKSLAG. Uit jurisprudentie van de Afdeling volgt dat een bestuursorgaan het voldoende inzichtelijk maken van de zoekslag *kan* bewerkstelligen door *bijvoorbeeld* specifiek te vermelden welke systemen zijn geraadpleegd, welke zoektermen zijn gehanteerd voor het zoek naar documenten in die systemen, welke specifieke vragen de volgens het bestuursorgaan relevante personen hebben meegekregen en welke schifting in de door die personen aangedragen documenten is gemaakt. Dit betekent echter niet dat verweerder verplicht is om de gehele methode van zoeken naar documenten op alle voornoemde aspecten tot in detail toe te lichten en dat het niet of slechts summier toelichten van de zoekslag op een of enkele van deze aspecten onmiddellijk leidt tot een zorgvuldigheidsgebrek. Het gaat erom dat de zoekslag voldoende inzichtelijk is. Dit moet van geval tot geval worden beoordeeld. **BIJZONDERE OPENBAARMAKINGSREGELING.** I.c. mocht verweerder concluderen dat de bij de zoekslag aangetroffen documenten die zien op informatie die onder de fiscale geheimhoudingsplicht van artikel 67 Awr valt, reeds om die reden niet openbaar gemaakt hoeft te worden in het kader van dit Woo-verzoek. Dat naast de geheimhoudingsplicht van artikel 67 Awr ook een uitzonderingsgrond van artikel 5.1 of 5.2

van Woo van toepassing is op diezelfde informatie, doorbreekt dit stelsel – naar het oordeel van de rechtbank – niet. Ook in dat geval gaat de bijzondere regelgeving van de Awr voor op de Woo. Hetzelfde geldt - mutatis mutandis - ook voor de aangetroffen documenten die zien op informatie die onder de Wjsg of artikel 415 juncto artikel 365, lid 4 en 5 van het Wetboek van Strafvordering valt.

[Naar inhoudsopgave](#)

Toeslagen

JnB 2026, 521

MK Rechtbank Amsterdam, 22-04-2026, [ECLI:NL:RBAMS:2026:3941](#)

ministerie van Financiën, Dienst Toeslagen.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 8:55d

Wet hersteloperatie toeslagen (Wht)

TOESLAGEN. HERSTELOPERATIE. BNT. BESLISTERMIJN. Uitspraak op verzet. Deze uitspraak ziet uitsluitend op de bezwaarfase van de aanvullende schade-route (CWS-route). De Afdeling heeft in de uitspraken van 23 augustus 2023 [[ECLI:NL:RVS:2023:3208](#) en [ECLI:NL:RVS:2023:3209](#)] en 26 maart 2025 [[ECLI:NL:RVS:2025:1301](#)], overwogen dat bij de afhandeling van de toeslagenaffaire sprake is van bijzondere omstandigheden die een langere beslistermijn rechtvaardigen. Gelet op alle beschikbare stukken en cijfers en dat wat ter zitting is besproken, is de rechtbank van oordeel dat de situatie relevant is gewijzigd ten opzichte van situatie ten tijde van de zitting bij de Afdeling op 26 november 2024, voorafgaand aan de uitspraak van 26 maart 2025. Momenteel is er sprake van een kantelpunt in de mate waarin de UHT vastloopt door uitvoeringsproblematiek, dan wel dat de UHT zich heel dicht bij dat kantelpunt bevindt en dit is reden de door de Afdeling gegeven termijn nader te bezien. Geoordeeld wordt dat de nadere beslistermijn van 60 weken niet meer nodig is ter verlichting van de druk bij de UHT en het in dergelijke gevallen essentieel blijft een prikkel aan het bestuursorgaan te geven tot tijdige besluitvorming. Aanleiding wordt gezien om bij het bepalen van de nadere termijn aan te sluiten bij de termijn die de Afdeling heeft bepaald in de uitspraken van 23-08-2023. Dienst Toeslagen krijgt een nadere termijn van 12 weken na de uitspraak in alle WS-bezwaarzaken.

[Naar inhoudsopgave](#)

Verordeningen

JnB 2026, 522

MK ABRS, 29-04-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:2430](#)

college van burgemeester en wethouders van Amsterdam, appellant.

Scheepvaartverkeerswet 3

Bestemmingsplan Borneo Sporenburg en Rietlanden 2017

Algemene Plaatselijke Verordening 2008

SCHEEPVAART. VERKEERSBESLUIT. SPECIALITEITSBEGINSEL. Verkeersbesluit waarbij ligplaatsverbod is ingesteld voor een steiger. Het specialiteitsbeginsel staat niet in de weg

aan het meewegen van andere dan de in artikel 3 van de Scheepvaartverkeerswet genoemde belangen. Dit artikel heeft gezien de bewoordingen ervan geen imperatief karakter. Doordat de bepaling geen verplichting met zich mee brengt, bestaat ruimte voor een belangenafweging. In zoverre levert dat dus geen strijd op met het specialiteitsbeginsel. Verwijzing naar ABRS 06-08-2025, [ECLI:NL:RVS:2025:3709](#), overweging 5. HANDHAVING. BESTEMMINGSPLAN. Afwijzing handhavingsverzoek bestemmingsplan. Zoals eerder overwogen moet het bij extensief medegebruik gaan om medegebruik waarbij nauwelijks druk wordt uitgeoefend op de omgeving. Verwijzing naar ABRS 20-02-2013, [ECLI:NL:RVS:2013:BZ1681](#), overweging 4.1. Dit betekent dat zeker bij het ontbreken van een nadere omschrijving in de planregels, in tegenstelling tot wat het college betoogt, het noodzakelijk is om een feitelijke beoordeling te maken van de situatie ter plaatse. I.c. kan er niet meer gesproken worden van extensief medegebruik, maar is sprake van intensief medegebruik. HANDHAVING. APV. De grondslag van het handhavingsverzoek is artikel 5.5 van de APV. Dit artikel staat in hoofdstuk 5, getiteld 'Milieu'. De bepaling zelf draagt de titel 'Hinder van toestellen, machines, e.d.'. Dit artikel en de toelichting daarop erkennen het bestaan van een restcategorie. Het artikel is volgens de toelichting daarom opzettelijk zodanig ruim geformuleerd dat ook tegen andere vormen van hinder kan worden opgetreden, zoals hinder in de vorm van trillingen of licht. In dit geval bestaat de ervaren overlast uit stemgeluid dat wordt geproduceerd bij het in niet-georganiseerd verband recreëren op de steiger en zwemmen in het water. Het college heeft zich terecht op het standpunt gesteld, anders dan de rechtbank heeft overwogen, dat gelet op de titel van de bepaling en plaats in de APV hinder die enkel door stemgebruik wordt veroorzaakt niet valt binnen die specifieke restcategorie.

[Naar inhoudsopgave](#)